



Setmanari humorístich, popular y catalá de boua mena
DESLLIGAT DE TOT PARTIT POLITICH

SORTIRÁ CADA DIVENDRES

SE TROBARÁ EN TOTS LOS KIOSCOS DE LA RAMBLA Y DEMÉS LLOCHS DE VENDA DE PERIÓDICHS

Encàrrechs y correspondencia: plassa de la Catedral, núm. 2, bis, baxos

Número solt, 5 céntims.--Suscripció per un any, 3 pessetas.

SUMARI: TEXT: De tot arreu.—Moscas d' ase.—Per casualitat, (poesia) per *Golitrofo*.—Comensament.—Sonet, (poesia) per *Lo llenyater de Campllonch*.—Llibres.—La dona moderna, (poesia) per *H. Maricel*.—Vritats, (poesia) per *Munel Benet*.—Despedida, per *Pere Pujol*.—La teixidora, (poesia) per *Prudenci Grau*.—Catalunya, (poesia) per S, B. y M.—Epígramas.—Trenca-closques.—Correspondencia.

CROQUIS DEL NATURAL



Dedicat á la premsa madrilenya y comparsa



S. S. Lleó XIII celebrá lo diumenge passat lo XX aniversari de la seva coronació. Fou un día de goig pel món cristiá.

Barcelona compta ah dos hostes il·lustres; dos Prelats que presideixen una peregrinació de mexicans que s'han decidit á fer la llarga travesia de América á Roma pera donar testimoni del seu amor al Vicari de Cristo. Sian benvinguts.

L'Ateneu de Madrid ha cobert de firmes un missatge á Zola, fent coro als pochs francesos que l'aplaudeixen y confundeixen els vivas á Zola ab moria Fransa.

De segur qu'aquestos deuen ser de la fusta de aquells afrancesats del comensament del sigle, que aplaudian servilment las victorias de Napoleon sobre la seva patria. Millor haurian fet de ocupar-se de casa seva y oferirse al Govern per si convenia fer entendre la rahó als yankees y no parar sempre l'esquena á las cosas d'En Mac kinley. El temps hauria estat mes ben aprofitat y sobre tot ab mes dignitat. Compadeixém als firmants.

La voladura de el «Maine» ha donat molt que enrahonar. Sentim las desgracias dels pobres tripulants, pro de cap manera la perdua del barco que no tenia altre missió que la de sostenir l'esprit dels masons filibusters y provocar algun conflicte que permetés als Estats porquins declararnos la guerra contra tota justicia.

«Chassez le naturel, il revient au galop» diuen els francesos y els castellans: *aunque la mona se vista de seda, mona se queda*. Es lo que li passa á n'en Roca y Ruch. Per mes que quan oficia de *campanero* s' disfressa ab brusa, no logra dissimular la molsuda ventresca que denuncia al burgués de la *Vanguardia*.

Mireuse'l el fals profeta de l'Igualtat retratat en la *Camama* de la setmana passada y en l'*esquella*. Als llegidors d'aquesta última, als que pagan el perro grande, els hi serveix un grabat de tota la grandor del paper representant la plassa de St. Jaume en lo moment en que la Comissió dels *pendons* surtí al balcó de Casa la Giutat. Als infeliços que no mes poden esquitxar mes que cinch centims els hi serveix no mes que *alguns centimitros* del mateix grabat.

¡Es clar com que *por dinero baila el can!* Ah ¡Calsas calsas!

Pro no es sols aquesta campanada la única qu'ha donat en la última setmana ho sabem ab quin intent, ha sortit á la defensa que no necessita del eximi poeta Mossen Cinto Verdager y encare que ha intentat cobrirse ab la pell d'ovella com que té las orelles tan llargas lo sectari apareix ab tota la fesomia del clerófobo y per sincerar la conducta de Mossen Cinto en los últims temps, senta afirmacions tan graves com las de que: *Ella...*, *li feya cometre dilapidacions, l'enredava en assumptos de diners...*

Donchs si *Ella* era la instigadora de totas aquestas cosas que tan desagradables consecuencias tenfan de reportar al cavaller y al sacerdot, no sabem veure la *protecció* que podia dispensarli per mes que l' Senyor Roca hagués fet en la curta entrevista que cita l'estupend descobriment de qu'estava *disposta á ampararlo fins á morir*.

¿Quin amparo podia prestar á ningú, una familia que fins que conegué á Mossen Cinto, necessitava d'almoynas de las Conferencias de S. Vicents de Paul y de personas piadosas pera sostenirse?

Y després d'aquesta consideració, ¿no se li ocorra al sentimentalista Roca que la millor defensa que podia fer *Ella* de Mossen Cinto, constantli que ls disgustos que passava s'agravavan pel motiu de viure junts era mostrarse mes desinteressada y tenir l'abnegació suficient per llibertarlo

de la seva companyia que tan lo perjudicava? Si Mossen Cinto fos bort, encara s'comprendria que persistís en no deixar-lo sol, pro tenint com té una germana amant, que viu en l'indigencia perquè 'l seu pobre marit no pot exercir lo penós ofici de picapedrer per l'afech que l'abat; tenint nebots á qui la vida somriu ben poch puig n'hi ha una ques minyona de servey y un noy qu'está en el Colegi de pobrets de Vich, lo natural era que ja que *Ella* tenia l'ascendent que'l Sr. Roca suposa (y que creyem cert) sobre Mossen Cinto, fes us d'aquesta influencia per aconsellarli á cridar á prop seu aquells sers units á n'ell pels mes estrets vincles de la sanch y els mes propis á procurar á n'aquell cor llagat el balsam suavisim del amor de la familia en quina pau s'hauria refet de la lluita quan entorn se n' aixecavan las malas passions fomentadas per sectaris com els diaris que donavan publicitat al escandol sens portarli el mes minim remey.

Com amichs sencers de Mossen Cinto protestem contra l'especie insinuada pel Sr. Roca res als móvils que l'impulsaren á fe la seva sumisió; si no hagués *sentit* la carta uo la hauria: Mossen Cinto no es hipócrita. En Roca ab el seu mal vol coneixer el dels altres, acostumat á fer tots els papers de l'auca, *cree el ladrón que todos son de su condición*.

Al sometres al seu Prelat l'autor de l'*Atlántida* ha douat un pas d'P gegant en el respecta y estrma del seus admiradors, puig son paraulas de Cristo Autor de la vida que:

qui si humilia será exaltat.

Per la nostra part ns felicitem de la solució de aquest assumpto y enviem la nostra coral enhorabona al mistich cantor dels Idilis.

Vergonya! vergonya!

Els que s'han tret la careta, confessan que la manifestacio delo *pendons*, era en realitat una contra-manifestació de les missions celebradas á Barceloua.

En vista del fracás els capitostes no s'atreveixen á dirho clar; es compren.

Lo mateix diumenge en que tenia lloch la protesta que 'ls servia de cobertora y que vá remitir 3.000 subjectes, segons uns diaris y 8.000 segons els de la *colla*, tenia lloch en les barriadas dels poblas agregats á Barcelona una manifestació d'altre género, la Comunió general que coronava la segona tanda de la Missió promoguda per nostre Prelat. 14.000 s'acostaren á la Sagrada Taula, esent d'advertir que no hi figuravan las criaturas per aver combregat en los dias anteriors.

Ja ho vehuen donchs els impios oposant manifestació á manifestació resulta que 'ls doblem en número, com en realment es, puig encare son, gracias á Deu, molts mes els bons que 'ls pillos.



Lo diari d'En Brusi se queixaba dels escandols de Barcelona que passen ja de la ratlla.

Las comparsas de disfressas que anavan pels cafés portavan lo cinisme fins al extrém; disfressas deshonestas y cantant cansons *porcas* y contra la Religió.

Un vot de gracias á las nostras autoritats. La qüestió es vetllar per las tupinadas d'eleccions, lo demés que reventi.

Los dias de Carnaval han estat com sempre; llibertat complerta á tots los escandols imaginarijs y aço es una nació católica! y després triném en contra els anarquistas!

¿Quina anarquía hi ha pitjor que la llibertat á la porqueria?

¿Per ventura hi ha res mes disolvent? Ay dispensin; no 'm recordava que s'ha de fer brometa.

Tambe 's queixava 'l diari de que en molts cafés, sobre tot en barris obrers, s'ha introduhit la costum del cant y ball flamench; ahont se canta y balla porcament.

Aquest es el gran medi d'enaltir la classe treballadora, embrutintla, si senyors.

Verdaderament tenim la moral molt ben posada Quatre polissons ne son los encarregats, ab la ajuda, aço si, d'unas quantas senyoras de aquellas que cassan noyas ab besch y las acompanyan per que no 's perdin.

Sort que aprop de l'Audiencia s'hi ha posat una de aquestas que protegeixen noyas, molt probablement perque la Justicia las puga vigilar mes de aprop.

Ja estem mes tranquils.

PER CASUALITAT

Cerca de unos prados
que hay en mi lugar...

Prop de casa meva
Carrer de Sarriá,
Passaba un bod home
per casualitat.

Una gibrelleta
Plena fins á dal
D'un balcó li aboquen
per casulitat.

Tot fet una sopa,
Y ab un trench al cap
Va cridar socorro
per casualitat

Y. ves qui ho diria,
en aquells voltants
ni un *Sanchez* hi habia
per casualitat

Sovint de 'ls Gutierrez
Sense culpa cap,
se vehuen desgracias
per casualitat

GALITROFO

COMENSAMENT

CUBA 20 JANER 1898

Molt estimada mare: Del lilit estant boy assentat ab forsas apenas per tenir la ploma, vos escrich aquestas quatre ratllas: son per vos mareta meva y també pels meusgermans: m'habia oblidat lo dirli que 'l lilit d'ahont escrich es del Hospital, Hospital ahont hi gemegan tants infelissos com volguer d'ahont ne treuhen á cabassos cap al cementiri ó cap al vapor que es com si diguessem lo mateix, qui hi cau tart ó d'hora hi peta... Donchs, fins are no habia pensat dirvos res d'nos sofriments me creya apenar mes vostre cor y francament me ho passava sol ab Deu; pro ha vingut á las mevas mans un periodich y he llegit que á Barcelona 's preparavan pera celebrar lo carnaval ab mes lluhiment y mes gresca que may y que fins l' Ajuntament subvenciona als encarregats de la broma y la bruticia. La poca sanch que corra per mas venas m'ha pujat al cap, del cap m'ha baixat al cor y m'ha dat tant bella estreta que'm creya acabadas per sempre mes las penas. He guaytat á dreita y esquerra aquella restallera de llits apenas aixafats per quatre ossos mal cuberts de pell groga, he sentit aquell gemech etern, he refrescat la memoria ab le recort de tantas privacions, de tanta gana, fret y son: he esbossinat l'únic consol, l'únic que m'aconhortava, lo convenciment de que vos, mare y 'ls meus germans pensavan en mi, se condolían de mi. Sí, ho he esbossinat puig com? Si teniu pit per divertirvos y mes á la esbojerrada com se fa per carnaval, si'n teniu es perque vostre cor no sent res. Al menos tinguesseu la mica de consideració de ferho veure que dueu dol. ¡Ah, aixó es insultar la desgracia, es temptar á Deu! Ja ho pagarém; ja ho paguem.

A pesar de tot vos perdono; sou mares y sou germans y no puch menos d'estimarvos.

Penso no sortirne d'aquest lilit mes que dins de aquell caixó de fusta que tan ficat al cap tinch; tant se val, crech en Deu y are mes que may ab los desenganys que de tots he rebut.

Quan hagin passat aquestos días d'infamia y perdició quan entreu á la Quaresma si teniu lo cervell

sentat recordeu-vos de mi y dieume algun pare nostre que probablement estaré ja en condicions de que m'aprofiti.

Vostre fill
Jordi

SONET

Ara em ve á la memoria amich aymat que vaig prometre fer algun sonet; pero dispensam que no l'hagi fet y que á tu no te l'hagi dedicat perque noy creu que estich molt enfadat perque no se que posar ¡batua al ret! y sempre 'm surt per la culata 'l tret si fer algun sonet m'he proposat. Ab aixó un altre jorn has d'esperar puig les musses no' m volen inspirar; y jo de cap manera se compendrer com ellas no 'm responen al cridarlas.... ¡ay!... tal com ha sortit l'haurás de pendrer.

LO LLENVAIER DE CAMPLONCH

Llibres

Hem rebut *Marinesca* coro á veus solas, música d' Enrich Morera, lletra d' En J. Pujol y Brull Dita cançó está lluxosament editada en los notables tallers de *L'aveng*, venentse al preu de 6 rs. en totas las llibrerias que no se'n avergonyen de vénder obras catalanas.

Ab lo títol de *Nerviosas* ens enviá D. Francisco Antich é Izaguirre un llibre de poesias que forma la segona serie de la col·lecció titulada *Mil Sonetos*. Basta l' epigrafe pera compendrer la facundia y facilitat ab que versifica el Sr. Antich, donant á l' estampa un úmero tant crescut d' aquesllas difícils composicions.

«Bolas y Alioli» «Venjansa d' apotecari» y «Qui de casa fuig... ó ¿voleu donas, sí ó nó?» son los títols de tres pessas en un acte que té escritas D.F. de P. Bertran y Blanch y han sigut representadas en círcols católichs. A consemblants societats están destinadas, y á tal objecte no hi surten personatjesas (: Tenen bon fondo y algunas situaciones cómicas que las fan recomanables.

La doctora moderna



... afán de regalarse.
A. LOPEZ DE AYALA

Fa com los diputats; sa xarrameca iguala á la de un sabi Darwinista; es un xich escriptora; te algo de artista; (1) molt enredona, y de bolera peca.

Ella ho ha seguit tot. De Ceca en Meca presumint sas *alts dots* d'esperitista ha corregut. Te molt de socialista y en lo cant ha imitat fins l'oye *queca*.

D'inspiració *sublim* per tot fa gala boy cantant-ne las *santas llibertats* y á tots sos coneguts sempre atabala y á tot'hom amohina ab sos quebrats... tot ho sap fer la aytal Lopez de Ayala... menos lo que ha de fer: rentar los plats.

H. MARICEL

VRITATS

L'home que fa temps qu'al vici s'ha llensat encar que no tingui nets es *avi... ciat*.

La dona que te pó als morts pot molt be fe una picada sobre de un *mort... é*

Lo fill qu'es mal criat per desventura potsé apesar d'aixó ben *criat... ura*

Hi ha homes que valents, no temen ré y en cambi á casa seu tenen *por... té*

MANEL BENET.

DESPEDIDA

Lo tren está á punt de marxar. Las comisions omplan l'andén de la estació y 'l novell diputat no s'enten de feyna apretant mans y contestant saludos y escoltant discursets y frases de despedida.

Senyor diputat—diu lo president del gremi de fabricants—quan sigui á Madrid no s'olvidi de nosaltres. Tingui present que la industria está agonitzant y que si vosté no'ns dona la má, aquest poble s'arruina sens remissió.

Lo diputat belluga 'l cap en senyal de assentiment y s'tomba per atendre á un altre comissionat que parla.

Nosaltres som los representants de l'agricultura y contém ab lo seu apoyo pera surtir de la aflictiva situació en que'ns trobem.

Necesitem la protecció del govern; ens faltan canals, camins, medis materials... Vosté pot lograr que tot aixó se'ns concedeixi. ¿Vritat senyor diputat, que podem contarhi?

Responent ab una afectuosa rialleta que ompla de satisfacció á la agricultura lo diputat se disposa á escoltar la veu de la comissió de propietaris.

Esperem, diuhen aquets, que tant bon punt arribi á Madrid s'apresuraré á reclamar una rebaixa en las contribucions que paguem. Perque si aixó continuava gaira temps aixis no'ns quedaria altre remey que abandonar las nostras fincas y deixar que'l govern se las vengues ó'n fes lo que li dongués la gana.

Avants de que'l diputat tinga lloch per contestar, l'arcalde del poble pren la paraula, sens que ningú li dongui.

Lo primer que vosté ha de fer, li diu es obtenir una subvenció pera reedificar la iglesia y comprar un parell de campanas novas. Després recordis de la font que necesitem en la plassa y del pont que 'ns convé al cap de la vila.

Y seguint per aquest tenor, totas las personalitats del districte demanant al diputat una cosa ú altra exigintli nous campromisos ó refrescantli promesas qu'ell no recorda haver fet may.

Es un foch granejat de súplicas y peticions.

Pensi ab l'estanch que'm te promés.

No s'olvidi de ferme alsar l'embarch que pesa sobre las mevas terras.

Recordis de buscarme una colocació pel noy.

Tingui present qu'el meu ha de ser curt de talla quan entri á la quinta.

Entre tant sona la campana de la estació. Tots los passatjers han pujat al tren menos lo diputat.

Sí vol fer lo favor, li diu lo conductor trayensa respetuosament la gorra, anem á marxar.

—Al moment.

Novas apretadas de mans y rápida repetició de las mateixas recomendacions.

Alló del noy; lo pont del cap de la vila; que'ns rebaxin las contribucions; sobre tot l'estanch...

Lo diputat se desfá de tots aquells brassos y mans de la millor manera posible, y entra en lo seu wagó.

Lo conductor tanca la portella y aprofitant los curts instans que quedan, lo diputat treu lo cap per la finestra y dirigintse á la multitud, que apilotada, esperava eucar devant del cotxe, diu ab veu clara y serena:

—Senyors; tinch una verdadera satisfacció en despedirme de vostés, á qui no conech ni sisquera per servirlos.

Moviment de sorpresa en la concurrencia.

Ni per servirlos, repeteix lo diputat aixecant mes la veu, ¿perque 'ls haig de servir? ¿que han fet vostés per mí? ¿quins favors ó consideracions dech agrahirlos?

—L'hem let diputat, salta l'arcalde.

—S'equivoca, respont l'orador ab molta sorna, no me'n fet. M'hanvenut l'acta pagantne lo que me n'han demanat y per lo tant no'ls dich res absolutament.

Vostès, anyadeix, no tenen diputad, no tenen representant, no tenen res, jo no represento altra cosa que'ls diners que'm costa lá vestidura de legislador. Hem fet un tracte, vostés han demanat jo hi pagat; estem en paus. Quan vulgan tenir representant de debó, que's cuydi dels interesos del poble, vótinlo de franch y llavors podrán exigirlí tot lo que d'ell necesitin. He dit.

Lo diputat s'asenta y al mateix temps lo tren se posa en marxa.

Cap dels personatjes del poble gosa á obri la boca; ningú diu res.

Unicament la màquina, donant probas de tenir mes discreció que las personas, se posa á xiular.

Es un xiulet llarch, estrident, é interminable.

N'hi ha per totom; pel diputat y pel poble.

PÈRE PUJOL

LA TEIXIDORA

Del dematí al vespre,
sempre trasant,
cansons vaig cantantne
tot trevallant

Quant la llensadora
per las pintas passa
quan baxa la calca
llos llissos alsant,
llavors, en la calca
ma planta torsantne
llavors ab tu 'm sembla
que n'estich parlant.

Y tendras corrandas
cantaut engrescada,
las horas me passen
sols ab tu pensant.
Mentrestant la pessa
sempra va allargantse
á cada passada
que l'hi vaig donant.

Del dematí al vespre
sempre trasant
cansons vaig cantantne
tot trevallant.

PRUDENCI GRAU.



(1) Tant poch, que casi es gens.

CATALUNYA!

¿Qu'és aquesta regió tant potent
que tant brilla en los fulls de la historia
coronada ab jornadas de gloria,
defensada per fills tant valents?

¿Qu'és aquesta que en cent mil batallas
aixecantne sa hermosa bandera,
ajeguts ha deixat al darrera
'ls cadávres contraris á cents?

¿Qu'és aquesta qu'en son escut noble
ab corona de lliris y rosas,
cuatre barras n'hi te vermellosas,
entremitj de garlandas de flors?

Es lo regne mes fort que téEspanya;
es la la terra mes nobla y valenta;
es la part mes honrada y creyenta;
es la patria de pits venjadors.

Es aquella regió valerosa
que las armas empunya ab fermesa;
la que te per sos pobles estesa
la llavó de virtud y d'amor.

La que te per senyera galana
un escut sanguinós, quina historia
per poguerla saber de memoria
portém naltres grabada en lo cor.

S. B. y M.

CANTARS

Sempre dihuen que la guerra
de Cuba se va acabant
y ¿sabeu lo que s' acaba? ..
tots los joves que allí van.

D' alegria plor la mare
quan torna son fill aymat
pro en cambi, plor de rabia
quan lo veu trist y baldat.

M' ha tocat lo anar á Cuba,
me digué un jorn en Gabriel,
y afegí, plorant d' angunia,
no 'ns veurém més, fins al Cel.

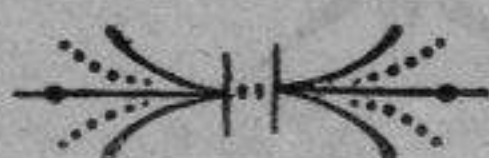
¿Qui es la mare que no 's torna
boja, ó del disgust no mor
quan sap que 'n los camps de Cuba
queda estés son fill del cor?...

SANTIAGO BELETA.

A la tomba d' una mare

Prop del bressol — assentada estava
bresantme dolset — dihentme somrient:
Dorm fillet meu — que ta mare no 't deixa
y sols l' aconhorta — estar aprop teu.
Quan serás gran, — tant sols te demano
que no m' abandonis — jamay per ningú
y quan siga velleta — te recomano
que 'm bessis y mimis — cem jo á ne tu.
¿Avuy que soch gran! — mareta estimada
a cumplir ton desitj — la mort s' hi ha oposat
y prop de tá tomba — ab l' ánima 't crido:
—¡Ahont etş mare meva! — ¡perqué m' has deixat!

MORO MUZA.



ESCURRIALLAS

—Tinch carpetas, tinch papé
per escriure y tinta y ploma
y ganas de ferho bé,
pero 'm falta idea. —Home,
¿idea dius? Tan se val;
n' hi ha deu mil per esposarne.
—Jo vull dir original.
—Sense treball pots trovarne.....
Que vols fer?—Vull fé uns versets..
aixís... per LA BARRETINA...
—Home, aixó tant t' amohina?
si entre tots dos los hem fets.....

QUILLET.

Cartas silábicas

Sú 2 de Mars.

Car Pau: Te tinch de dir que 'l bot de vi no te
el puch dar fins á fi de mes, puig me te 'l ruch lo
Pep del Meu qui li fa dur fems á un tres d' hort
que vol fer de cóls. Á mes de que tinch molt poch
temps puig que ja hem fet las mortis per lo tant si
tens gust de porch fresch, vens quan vols y t' en
fás un tip.

Al meu Ton li va molt mal; té un bony al coll,
que no pot dir res y los peus tots ptens d' nlls de
polls y no pot dar un pas. Lo teu noy que tens ab
mi te molt poch seny, me creu y tinch por que, ruch
com es, se pot fer un car nou. No fa molt temps,
que me 'l veig al cap d' un rech y 'm diu:—Jo vull
fer un salt. Jo li vaig dir: —No, que si ho fas, te
vas á fer molt mal. Y tal dit, tal fet, va dar un salt
y ja me 'l veig mes llarch que un sach ab un treneh
al front y ab lo nas tot plé de sanch. Pro no fou
res y ja 's pot dir que no té res.

Com que m' he fet prou llarch faig punt.

PEP DEL CREUS

Sort 8 de Mars.

Pep meu: De 'l que 'm dius que 'l bot de vi no
me 'l pots enviar fins á fi de mes, á mi res me ia,
puig ja 'n tinch per un quan tempa, per lo tant fes
lo teu fet. Molt greu me sab lo que 'm dius del teu
Ton que tant mal li va, y del meu noy que tant
poch seny té y tant poch te creu. T' haig de dir,
donehs, que si no 't creu li has de dar tants de
cops fins y á tant que sa pell ha de ser un drap ó
el sen seny ha de ser nou del tot. Si vols un gos
molt gros que tinch, te 'l ptech dar y ab molt gust
ho puch fer puig jo d' ell res ne faig y ell á mi res
me deix ni tinch res en lloch puig la por de que
son cos fart no mes pren lo poch que tinch.

Res més te diu lo

PAU DEL RUGH

Per la copia, UN DEL MOLÍ DE RUOEROLS



Un pagés entra en una casa y diu:
—Deu los quart: Es aquí que hi ha una senyo-
reta que 's diu Remey?
(Aqui el xiste es en no serhi)

Cantarellas

Jo t' estimo, tu m' estimas
ell m' estima de vritat
que aixó may ningú ho diria...
Present del verb estimar.

H. M.

No t'estiris, no t'arrossis
farigola del meu cor
que de l'olla que resulti
ja'n respón la inspiració

Com mes pocasoltas son
mes alegria despertan
per xó lector te demano
perdó per mas cantarellas.

Las granotas sempre cantan
pero ho fan tant malament,
que fins sos cants ne serveixen
als versayres de argument.

JAN GRANOTA

TRENCA - CLOSQUES

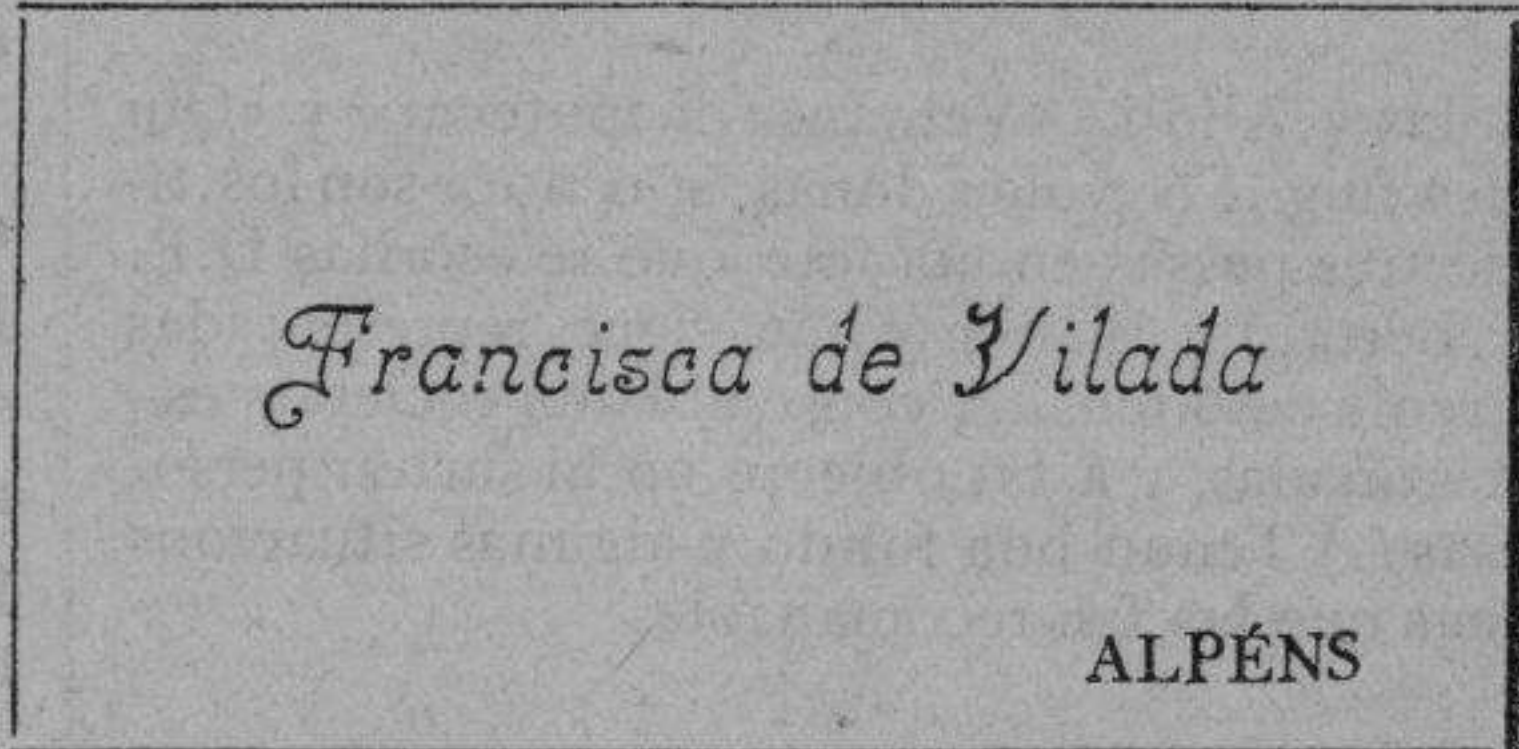
COMBINACIÓ DOBLE

. *
. * .
. *
. *
. *
. *

Omplir las estrellas ab lletras, que llegidas
verticalment digan un nom d'home, resultant hori-
zontalment 1.ª Nom de dona, 2.ª En la mar 3.ª
Ofici, 4.ª Nom de dona 5.ª Nom d'home, 6.ª
Cuarto ó habitació.

XIRIBIRIBICH

TARGETA



(Les solucions en lo número vinent.)



Llepa fils: Anirá
Camzguiavas: Al cove per avuy.
G. C. y R.: Ho publicarem.
Quillet Aniran per mal camí
Sadrob: Es molt fort no 'ns va deixar sopar de gust després
de llegirho.
Un despreocupat: Aquesta no li publicarem pero torni que
ho fa be.
Galitrofo: Alanta: Anirá quelcem.
Un Cobrit: Aprofitarem las fugas.
Pere Pujol: Molt br:
El anonim: No fa per casa.
B. Gabriel Benet: Ben fet.
Agustí Mundet: No ho plagia, pero diu que no se li vol ad-
metrer res.
Bo Lenyater de Campllonch: Mirarem d' aprofitar quelcóm
Tofol Plá: Anirá si Deu plau,
Salón: Son sonet no sona prou bé,
R. Arqués Manlleu; Auotat: Envihi 'ls números.
B. Gabriel Sart: Se li envia desde primer de Febrer; Espera-
rem sa visita.
J. Roca. S. Vicens de Castellet: Li enviem desde primer de
Febrer.
Queda correspondencia per contestar.